

havde tilladt Venstrereformpartiet at benytte det gamle Ridehus, troede han det ikke straks, da han ikke havde faaet nogen Meddelelse derom. Denne kom imidlertid, mens jeg var hos ham. Hans første Indskydelse var da at svare: Ja, saa kan De selvfølgelig ogsaa faa det! Saa var der ikke mere Tale om, at man havde Brug for Ridehuset, og hans Retfærdighedsfølelse sagde ham, at naar den ene Part kunde faa Tilladelse, kunde den anden ogsaa. Jeg troede altsaa, Sagen var i Orden. Men inden Samtalen sluttede, kom Regimentschefen i Tanker om, at jeg var Socialdemokrat, og det syntes at have en saa afgørende Betydning for ham, at han slet ikke kunde indlade sig paa at udlaane Statsetablissementer til Møder, hvor der skulde tales om Socialisme; det kunde dog aldrig gaa an! Jeg gjorde ham opmærksom paa, at jeg mente at have samme Ret og samme Adkomst til at holde Møder der som andre Borgere i Staten, og desuden gjorde jeg ham opmærksom paa, at det ikke var noget almindelig socialistisk Agitationsmøde, jeg vilde holde, men et Møde, som jeg vilde afholde for derved at give Byens Borgere Lejlighed til at deltage i et større politisk Møde. Jeg maa maaske gøre Tinget bekendt med, at jeg havde megen Vanskelighed ved at faa større Lokaler; de bleve ved et Pres fra Højres Side lukkede for mig, saa jeg maatte nøjes med nogle temmelig smaa og uhenigtsmæssige Lokaler. Dette gjorde jeg altsaa Regimentschefen opmærksom paa, men han var ikke til at bøje. Han sagde: Kan De faa Lov af Krigsministeriet til at benytte det, skal De gerne faa Lov dertil, men De maa have samme Tilladelse som Venstrereformpartiet! Jeg gik altsaa øjeblikkelig hjem og afsendte et Andragende til Krigsministeriet, hvori jeg motiverede vort Ønske om at benytte det gamle Ridehus og anmodede om at faa telegrafisk Svar, da Tiden var temmelig fremrykket, saa jeg ikke kunde afvente skriftligt Svar. Jeg fik saa et telegrafisk Svar fra Krigsministeriet, hvori der stod kort og godt: Anmodningen afslaaet. Altsaa, jeg fik ikke Lejlighed til at holde Møde i Ridehuset, uagtet der ikke var Brug for det den Dag, uagtet det var Søndag, og uagtet det var den eneste Lejlighed, hvor jeg kunde samle Byens Borgere til et større politisk Møde i Anledning af de forestaaende Valg. Jeg maatte saa hjælpe mig paa den Maade, at jeg lejede nogle store Telte, rejste dem i en Have og paa den Maade skaffede jeg et interimistisk Lokale til Af-

holdelse af et større Møde. Hvis altsaa Formaålet har været at forhindre mig i at afholde et saadant, lykkedes det ikke, og hvis Formaålet var at hindre mit Valg og faa Højres Kandidat valgt, opnaaede man heller ikke sin Hensigt; thi jeg blev jo alligevel valgt trods alle Foranstaltninger, trods alle de Hindringer, man søgte at lægge i Vejen derfor. Jeg skal tilføje, at de konservative Klubber gentagne Gange have haft Lov til at benytte Lokalet, ikke til der at føre en alvorlig politisk Forhandling, men til almindelige Fester. Det har man ikke haft noget imod, ligesom man heller ikke havde noget imod at lade Ridehuset benytte, ikke til et politisk Møde, men til en Hundeudstilling; det har der heller ikke været noget til Hinder for, men naar jeg kommer og ønsker at afholde et alvorlig politisk Møde, saa bliver det nægtet. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Krigsminister, hvilke Principper der følges ved Dispositionen over Statens Etablissementer, og om ikke den ene Borger, der kommer og anmoder om at faa Lov at bruge dem og kan motivere, hvortil han ønsker at bruge dem, kan faa lige saa megen Adgang dertil som andre af Statens Borgere.

H. Madsen: Paa § 21 II. er der opført et Forslag til Bevilling til en Kirke i Søvig, som blev omtalt i Gaar af det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen). Jeg har Lyst til at knytte nogle Bemærkninger hertil. Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, han fremkom med, og give denne Kirke min anbefaling. Jeg kan tilføje, at er der noget Sted i Landet, hvor man bør komme Beboerne til Hjælp, er det paa den Plads. Det er Smaakaarsfolk gennemgaaende, som have bosat sig der paa en Hede- og Mosestrækning og have forsøgt at dyrke den op, og efterhaanden er der blevet flere og flere. Nu have de opnaaet at faa en Mergelbane derud, som yderligere vil bidrage til, at der vil bosætte sig flere paa denne Egn, men de have ikke Raad til at afholde Udgifterne ved denne Kirke. Derfor er der god Grund til at komme dem til Hjælp, saa meget mere som der er daarlige Veje, hvor som helst de skulle hen. De Bemærkninger, jeg vilde gøre, angaa nærmest Bestridelsen af de kirkelige Forretninger. Der staar i Anmærkningerne, at Præsten i Tversted skal besørge Gudstjenesten i denne Kirke. Det forekommer mig at være uheldigt, at en Præst skal have tre Kirker at bestride. Jeg tror, det kunde ordnes paa en mere